

Zřečeného zřejmo, že došlo mezi stranami k ujednání, které mělo sloužiti k obejití předpisu § 180 ex. ř., a jest proto ujednání takové podle § 879 obč. zák. nicotné (rozh. nejv. soudu sb. čís. 6590), a nemohla z ujednání toho nabýti Terezie Z-ová žádných práv a nemohla proto z tohoto ujednání žalobci nárok na předání nemovitostí postoupiti. Slušelo proto žalobu zamítnouti.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání.

D ů v o d y:

I po právní stránce jest věc posouzena správně. Odvolací soud správně dovozuje, že jde o obejití předpisu § 180 ex. ř. a že proto úmluva, by žalovaný v tajné plné moci vydražil pozemky pro dlužnici Terezii Z-ovou, jest podle § 879 obč. zák. nicotnou (srovnej rozhodnutí čís. 6590 sb. n. s.). Dovolatel poukazuje k tomu, že žalovaný ujednal po dražbě s Terezii Z-ovou, že pozemky prozatím zůstanou při domě a že je později s domem připiše dovolateli. Ale ani tímto dodatečným prohlášením nemohou býti odčiněny následky nicotnosti původního právního jednání, jež dalo podnět k zmíněnému pozdějšímu ujednání (srovnej rozhodnutí čís. 6301 a 8586 sb. n. s.). Proto nelze přiznati ani takovému prohlášení právní účinky, neboť by to bylo přímé obcházení zákona.

Čís. 9772.

Blízcí příbuzní nezletilce mají právo k rekursu proti opatření poručenského (opatrovnického) soudu. Toto právo nepřísluší však cizím osobám, třeba byly při určitém právním jednání druhou smluvní stranou nezletilce nebo byly s ním ve sporu nebo byl mezi nimi poměr vymáhajícího věřitele a dlužníka.

(Rozh. ze dne 27. března 1930, R II 89/30).

Nezletilci vysoudili spor proti manželům F-ovým. Návrh nezletilců, by opatrovnický soud udělil jich opatrovníku zmocnění k vedení exekuce, o p a t r o v n i c k ý s o u d zamítl. R e k u r s n í s o u d k rekursu navrhovatelů napadené usnesení potvrdil mimo jiné též z důvodu, že zmocnění k vedení sporu obsahuje v sobě i zmocnění k vedení exekuce.

N e j v y š š í s o u d odmítl dovolací rekurs manželů F-ových.

D ů v o d y:

Jak již dovozeno v rozhodnutích čís. 394, 3967 a 8458 sb. n. s., jest na základě předpisů §§ 178, 251 a 252 obč. zák. a §§ 185, 203 a 219 nesp. říz. přiznati blízkým příbuzným nezletilcovým právo stížnosti proti opatření poručenského nebo opatrovnického soudu. Nelze však právo to přiznati osobám cizím, třeba byly při určitém právním

jednání proti nezletilci druhou smluvní stranou, nebo byly s ním ve sporu nebo, je-li, jak tomu v tomto případě, mezi nimi poměr vymáhajícího věřitele a dlužníka (srovnej mimo jiné rozhodnutí čis. 902, 4591, 5844, 6400, 6961, 7505, 8862, 8872 sb. n. s.). Bylo proto dovolací rekurs jako nepřipustný odmítnouti.

Čís. 9773.

Proti usnesení, jímž bylo zrušeno usnesení o vyhlášení úpadku na pozůstalost, jsou oprávněni k rekursu i úpadkoví věřitelé i opatrovník pozůstalosti.

»Dědicem« ve smyslu § 70 (3) konk. ř. jest dědic, přihlásivší se platně k pozůstalosti.

Dovolací soud jest oprávněn zaříditi z úřadu, by bylo opatřeno zmocnění opatrovníka pozůstalosti pozůstalostním soudem k podání návrhu na vyhlášení úpadku na pozůstalost.

Vyšší soud může o návrhu na vyhlášení úpadku rozhodnouti na základě nově přednesených a prokázaných okolností, najmě může přihlídnouti k tomu, zda do jeho vyřízení byla odstraněna závada podle § 6 c. ř. s.

(Rozh. ze dne 28. března 1930, R I 72/30.)

K návrhu Mariany H-ové opatrovnice pozůstalosti po Rudolfu H-ovi, byl vyhlášen úpadek na pozůstalost. Rekursní soud k rekursu věřitelky, banky P., zrušil usnesení, jímž vyhlášen úpadek, a uložil prvému soudu, by dále ve věci jednal a nové usnesení učinil. Důvod y: Úpadek byl vyhlášen dne 13. září 1929 k návrhu Mariany H-ové poručenským soudem schválenému a úpadkovému soudu dne 4. září 1929 došlému. Ku pozůstalosti Rudolfa H-a nepodal nikdo dědickou přihlášku. Navrhovatelka, pozůstalá vdova a mateřská poručnice zůstavitelova syna nezl. Treuharda Rudolfa H-a, již dne 6. srpna 1929 u pozůstalostního soudu prohlásila, že se práva dědického vzdává pro sebe a jménem řečeného dědice, a rovněž Karla H-ová, rozloučená manželka zůstavitele, jménem jeho nezl. syna Rudolfa Jindřicha H-a se vzdala dědického práva. Usnesením pozůstalostního soudu ze dne 5. září 1929 byla pozůstalé vdově Marianě H-ové svěřena správa pozůstalosti dědici nenastoupené a byla zároveň ustanovena poručnicí nezletilého syna. Avšak vzdání se práva dědického ohledně nezletilých dědiců a ohledně dítěte ještě nenarozeného poručenským (opatrovnickým) soudem a podání návrhu na vyhlášení úpadku nebylo schváleno pozůstalostním soudem a následkem toho navrhovatelka dne 4. září 1929 k návrhu nebyla ještě oprávněna a jako správce pozůstalosti nepodala další návrh. (§§ 233, 282 obč. zák., §§ 78, 128, 129, 145 nesp. říz.). Proto měl návrh navrhovatelce k opatření potřebné legitimace býti vrácen a, ježto se tak nestalo, je řízení v podstatných bodech neúplné a vadné, takže věc nelze důkladně posouditi a řádně rozhodnouti, a proto nezbyvá než, by